

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 15 AVRIL 1948.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la proposition de loi prescrivant la publication des vacances dans l'Ordre judiciaire.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 15 APRIL 1948.

Verslag van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsvoorstel waarbij de bekendmaking van bij de rechterlijke orde openstaande plaatsen voorgescreven wordt.

Présents : MM. ROLIN, président; ALLARD, ANCOT, DE CLERCQ, DERBAIX, FONTEYNE, KLUYSKENS, LAGAE, LILAR, MACHTENS, MAZEREEL, PHOLIEN, SIRONVAL, Mme SPAAK, MM. VAN ROOSBROECK et LOHEST, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Cette proposition, inspirée par l'Association « Renaissance judiciaire » et due à l'initiative de nos collègues MM. Fonteyne, Van Remoortel et Mme G. Ciselet, a suscité pas mal de controverses.

Elle est au fond fort simple; il s'agit d'obliger le Ministre de la Justice à publier au *Moniteur* la vacance, quel qu'en soit le motif, de toute place dans l'ordre judiciaire, sans distinction et d'interdire au Roi de pourvoir à cette vacance durant les deux mois qui suivront cette publication.

Le but de la proposition qui heurte, à première vue, les traditions et les usages en la matière, est de permettre aux candidats d'être avertis à temps et d'avoir le loisir de « faire valoir leurs mérites auprès du département de la Justice. »

On a objecté à cette proposition, outre des considérations d'ordre moral, que la plupart du temps les candidats étaient avertis à suffisance, témoin leur pléthore et que, d'autre part, la loi prévoyait, elle-même, pour certains postes judiciaires éminents, des conditions de présentation qui, *ipso facto*, établissaient une publicité suffisante.

Voir :

Document du Sénat :

62 (Session de 1947-1948) : Proposition de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit voorstel, dat ingegeven is door de Vereniging « Renaissance judiciaire » en ontstond dank zij het initiatief van onze collega's de hh. Fonteyne, Van Remoortel en Mevr. G. Ciselet, heeft aanleiding gegeven tot heel wat betwistingen.

Eigenlijk is het zeer eenvoudig; het gaat er om, de Minister van Justitie te verplichten het openvallen, om welke reden ook, van elke plaats in de rechterlijke orde, zonder onderscheid, in het *Staatsblad* bekend te maken, zomede aan de Koning te verbieden, in die plaats te voorzien gedurende de twee maanden, welke volgen op de bekendmaking.

Het doel van het voorstel, dat op het eerste gezicht in strijd is met de tradities en gebruiken ter zake, is de kandidaten in de mogelijkheid te stellen, tijdig op de hoogte te zijn en de nodige gelegenheid te hebben « hun verdiensten bij het departement van Justitie te doen gelden. »

Buiten beschouwingen van morele aard, werd tegen dit voorstel aangevoerd, dat de kandidaten meestal voldoende verwittigd waren, zoals blijkt uit hun aanzienlijk aantal, en dat anderdeels de wet zelf voor zekere hoge rechterlijke ambten, voorwaarden stelt in zake voordracht, die *ipso facto* aanleiding geven tot voldoende ruchtbaarheid.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat:

62 (Zitting 1947-1948) : Wetsvoorstel.

Le Gouvernement a insisté pour que le délai de carence soit réduit à un mois et qu'en cas d'urgence exceptionnelle le Roi eût le pouvoir de nommer sans délai le magistrat nécessaire.

De plus, le Gouvernement a demandé que la proposition exclue les membres de la Cour de Cassation, de la Cour d'Appel et les Procureurs du Roi.

Le 18 mars 1948, la Commission a admis le principe de la proposition par 6 voix et une abstention.

Elle a admis les amendements du Gouvernement tendant à réduire à un mois le délai de carence et à accorder au Roi de pouvoir nommer sans délai en cas d'urgence.

Elle a repoussé par 4 voix contre une et 2 abstentions la troisième suggestion du Ministre.

La Commission a désiré que pour l'ensemble des places à pourvoir, sans distinction, dans tout l'ordre judiciaire, un texte général et unique soit inséré à la fin de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire.

Le rapport ainsi que le nouveau texte ont été adoptés à l'unanimité.

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

ARTICLE UNIQUE.

Il est inséré à la suite de l'article 239 de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire un article 240 nouveau.

Cet article formera l'article unique du chapitre XIII nouveau de la loi, qui sera intitulé : Disposition générale.

CHAPITRE XIII. — *Disposition générale.*

Chaque fois qu'il y a lieu à nomination dans l'ordre judiciaire, un avis en est publié au *Moniteur Belge*. Il ne pourra y être pourvu qu'un mois après la date de cette publication. Le Roi peut, en cas de nécessité et d'urgence et après avoir pris l'avis du premier président et du procureur général près la Cour d'Appel, pourvoir à la place vacante, avant l'expiration du délai fixé à l'alinéa précédent, par arrêté motivé.

Le Rapporteur,
C. LOHEST.

Le Président,
H. ROLIN.

De Regering heeft er op aangedrongen, dat de vacaturetermijn tot één maand zou beperkt worden en dat de Koning, ingeval de zaak buitengewoon dringend is, de macht zou hebben, om de nodige magistraat onverwijld te benoemen.

Bovendien heeft de Regering gevraagd dat het voorstel de leden van het Hof van Verbreking, van het Hof van Beroep en de Procureurs des Konings zou uitsluiten.

Op 18 Maart 1948 heeft de Commissie het beginsel van het voorstel met 6 stemmen bij 1 onthouding aanvaard.

Zij heeft de amendementen van de Regering, er toe strekkende de vacaturetermijn tot één maand te beperken en aan de Koning de macht te verlenen om in dringende gevallen onverwijld benoemingen te doen, aangenomen.

Zij heeft het derde voorstel van de Minister met 4 stemmen tegen 1 stem en 2 onthoudingen verworpen.

De Commissie wenste dat voor het geheel van de te begeven ambten, zonder onderscheid, in gans de rechterlijke orde, een algemene en enige tekst zou ingelast worden aan het einde van de wet van 18 Juni 1869 op de rechterlijke inrichting.

Dit verslag zomede de nieuwe tekst werden bij eenparigheid aangenomen.

TEKST DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN.

ENIG ARTIKEL.

Na artikel 239 der wet van 18 Juni 1869 op de rechterlijke inrichting wordt een nieuw artikel 240 ingelast.

Dit artikel vormt het enig artikel van het nieuwe hoofdstuk XIII van de wet, dat als titel draagt : Algemene bepaling.

HOOFDSTUK XIII. — *Algemene bepaling.*

Telkenmale een benoeming in de rechterlijke orde dient gedaan, wordt een bericht daarvan in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. In deze plaats kan eerst één maand na de datum van deze bekendmaking voorzien worden. De Koning kan, in geval van dringende noodzakelijkheid, na het advies van de eerste-voorzitter en van de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te hebben ingewonnen, vóór het verstrijken van de bij de vorige alinea vastgestelde termijn in de opgevalen plaats voorzien, bij een met redenen omkleed besluit.

De Verslaggever,
C. LOHEST.

De Voorzitter,
H. ROLIN.